

2005. június 23., csütörtök

3.2.9. Valamely tagállam területén található kikötőben nem bejegyzett, part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét a tengerészekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell ellenőrizni.

A hajó kapitánya értesíti az illetékes hatóságokat a személyzeti jegyzék változásáról és utasok esetleges jelenlétéről.

Kompjáratok

3.2.10. A harmadik ország területén fekvő kikötőből induló vagy oda érkező kompjáratok fedélzetén utazó személyeket ellenőrizni kell. Ezzel kapcsolatban a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) amennyiben lehetséges, a tagállamok a 9. cikkel összhangban külön sávokat létesítenek;
- b) a gyalogosan közlekedő személyeket egyenként kell ellenőrizni;
- c) a járművel utazókat a járműnél kell ellenőrizni;
- d) a komp azon utasait, akik autóbusszal utaznak, gyalogosan közlekedő utasoknak kell tekinteni. Ezen utasok az ellenőrzéshez leszállnak az autóbusról;
- e) a teherszállító járművek vezetőit és a kísérőket a járműnél kell ellenőrizni. Ezt az ellenőrzést alapvetően a többi utas ellenőrzésétől elkülönítve kell elvégezni;
- f) az ellenőrzések gyors elvégzése érdekében elegendő számú kaput kell biztosítani;
- g) különösen a jogellenes bevándorlók leleplezése céljából, szűrőpróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni az utasok által használt járműveket, valamint adott esetben a járműben elhelyezett rakományt és egyéb árut;
- h) a komp személyzetének tagjait ugyanúgy kell kezelni, mint a kereskedelmi hajó személyzetének tagjait.

4. Belvízi hajózás

4.1. A „külső határ átlépésével járó belvízi hajózás” magában foglalja valamennyi, üzleti vagy kedvtelési célú, hajó és úszó jármű használatát folyókon, csatornákon és tavakon.

4.2. Az üzleti célú hajók tekintetében a kapitány és a fedélzeten alkalmazott személyek, akik szerepelnek a személyzeti listán, valamint e személyek családtagjai, akik a hajón laknak, a személyzet tagjának vagy azzal egyenértékűnek tekintendők.

4.3. A 3.1–3.2. pontok vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a belvízi hajózás ellenőrzésére.

VII. MELLÉKLET**A SZEMÉLYEK EGYES KATEGÓRIÁIRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES SZABÁLYOK****1. Államfők**

Az 5. és a 7–13. cikktől eltérően az államfőket és küldöttségük tagjait – akiknek az érkezését és indulását a határőrségnek diplomáciai úton hivatalosan jelezték – nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni.

2005. június 23., csütörtök

2. Pilóták és légi személyzet

2.1. Az 5. cikktől eltérően, a polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény 9. mellékletében előírtak szerint légijármű-vezetői engedéllyel vagy szakszolgálati engedéllyel rendelkezők hivatásuk gyakorlása során és az említett okmányok alapján:

- a) beszállhatnak és kiszállhatnak a közbeeső repülőtéren vagy valamely tagállam területén található érkező repülőtéren;
- b) beléphetnek annak a valamely tagállam területén elhelyezkedő városnak a területére, ahol a közbeeső repülőtér vagy érkező repülőtér található;
- c) bármilyen közlekedési eszközzel valamely tagállam területén található repülőtérről utazhatnak, hogy az arról a repülőtérrel induló repülőgépre felszálljanak.

Minden egyéb esetben teljesíteni kell az 5. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeket.

2.2. A 6–13. cikket kell alkalmazni a légi személyzet ellenőrzésére. Ahol csak lehetséges, a légi személyzet ellenőrzésének elsőbbséget kell biztosítani. Pontosabban, az utasok ellenőrzése előtt, vagy egy e célra elkülönített helyen kell őket ellenőrizni. A 7. cikktől eltérően, a határellenőrzésért felelős személyek által ismert személyzetet a hivatásuk ellátása során csak szűrőpróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni.

3. Tengerészek

3.1. A 4. és 7. cikktől eltérően, a 2003. június 19-i (185. sz.) Genfi Egyezményvel, az 1965. április 9-i Londoni Egyezményvel és a vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel összhangban kiadott tengerész igazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek, anélkül, hogy valamely határátkelőhelyen jelentkezniük, azzal a feltétellel, hogy szerepeljenek hajójuk személyzeti jegyzékén, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően azonban a határőrök a partraszállás előtt a 7. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.

Amennyiben valamely tengerész veszélyt jelent a közrendre, a belső biztonságra vagy a közegészségügyre, megtagadható tőle a partraszállási engedély.

3.2. Azoknak a tengerészeknek, akik a kikötő közelében lévő településeken kívül szeretnének tartózkodni, az 5. cikk (1) bekezdésében megállapítottak szerint teljesíteniük kell a tagállamok területére való beutazás feltételeit.

4. Diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai

4.1. Tekintettel a kiváltságaikra és mentességeikre, a tagállamok által elismert harmadik országok vagy azok kormányai által kiadott diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevél birtokosai, valamint a 4.4. pontban felsorolt nemzetközi szervezetek által kiadott okmányok birtokosai, akik feladataik ellátásával kapcsolatban utaznak, a határforgalom-ellenőrzés során elsőbbségben részesíthetők a többi utassal szemben, bár – adott esetben – továbbra is a vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak.

Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az említett okmányok birtokosainak nem kell bizonyítaniuk, hogy rendelkeznek megfelelő anyagi fedezettel.

4.2. Ha a külső határon megjelenő személy kiváltságokra és mentességekre hivatkozik, a határőr kérheti, hogy státuszát megfelelő okmányok, különösen az akkreditáló állam által kiállított igazolások, diplomata-útlevél vagy egyéb okmány bemutatásával igazolja. Amennyiben kétségei vannak, a tisztviselő sürgős esetben közvetlenül a külügyminisztériumtól kérhet felvilágosítást.

2005. június 23., csütörtök

4.3. A diplomáciai vagy konzuli képviseltekhez akkreditált személyek és családtagjaik a 17. cikk (2) bekezdésében említett igazolvány és a határátlépésre jogosító okmány bemutatásával léphetnek be a tagállamok területére. Továbbá, a 11. cikktől eltérően, a határőr nem tagadhatja meg a diplomata-, hivatali és szolgálati útlevelek birtokosainak a tagállamok területére történő beléptetését anélkül, hogy konzultálna a megfelelő nemzeti hatóságokkal. Ez érvényes arra az esetre is, ha a személyre vonatkozóan figyelmeztető jelzést vittek be a SIS-be.

4.4. A nemzetközi szervezetek által a 4.1. pontban meghatározott célokra kiadott okmányok elsősorban a következők:

- az Egyesült Nemzetek *laissez passer* igazolványa, amelyet az Egyesült Nemzetek és szakosított intézményeinek személyzete számára adnak ki az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban 1947. november 21-én aláírt egyezmény alapján,
- az Európai Közösség (EK) által kiadott *laissez passer* igazolvány,
- az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) által kiadott *laissez passer* igazolvány,
- az Európa Tanács főtitkársága által kiadott *laissez passer* igazolvány,
- az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló megállapodás III. cikkének (2) bekezdése szerint kiadott okmányok (katonai személyi igazolvány és utazási parancs, kiküldetési rendelvény, illetve egyéni vagy csoportos menetparancs), valamint a Partnerség a Békéért keretében kiadott okmányok.

5. Határ menti ingázók

5.1. A határ menti ingázók ellenőrzésére vonatkozó eljárásokra a határellenőrzés általános szabályai, különösen a 7. és a 13. cikk, irányadóak.

5.2. A 7. cikktől eltérően, azokat a határ menti ingázókat, akiket az azonos határátkelőhelyen történő gyakori határátlépés miatt a határőrök jól ismernek, és akikre vonatkozóan – kezdeti ellenőrzés alapján – a SIS-ben vagy valamely nemzeti adatállományban nem adtak ki figyelmeztető jelzést, csak szűrőpróbaszerű ellenőrzéseknek kell alávetni annak vizsgálatára, hogy rendelkeznek-e érvényes, a határátlépésre feljogosító okmannyal és teljesítik-e a szükséges beutazási feltételeket. Ezeket a személyeket időről-időre váratlanul, rendszertelen időközökben alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

5.3. Az 5.2. pont rendelkezéseit más kategóriába tartozó, a határt rendszeresen átlépő személyekre is ki lehet terjeszteni.

6. Kiskorúak

6.1. A határőrök különleges figyelmet fordítanak az – akár felnőtt kíséretében, akár anélkül utazó – kiskorúakra. A külső határt átlépő kiskorúakat – az ezen rendeletben előírtak szerint – a be- és kiutazáskor a felnőttekkel azonos módon ellenőrzik.

6.2. Abban az esetben, ha a kiskorút felnőtt kíséri, a határőrnek ellenőriznie kell, hogy a kiskorút kísérő személyek rendelkeznek-e szülői felügyeleti joggal, különösen ha a kiskorút csak egy felnőtt kíséri, és alapos a gyanúja annak, hogy a kiskorút jogellenesen vitték el a szülői felügyeleti jogot jogszerűen gyakorló személy(ek) felügyelete alól. Ez utóbbi esetben a határőrnek további vizsgálatot kell folytatnia az érintettek által adott információk közötti ellentmondások kiderítése érdekében.

6.3. A kíséret nélkül utazó kiskorúak esetében – az úti okmányok és az igazoló okmányok alapos ellenőrzésével – a határőröknek azt kell biztosítaniuk, hogy a kiskorúak a szülői felügyeletet gyakorló személy(ek) akarata ellenére nem hagyják el a tagállamok területét.